

Irina als Aurora in *The Sleeping Beauty*
foto LK Studio

Ze verbleef maar een jaartje in ons land, maar wát een tijd was het! Gecoacht en gesteund door balletschool Degas in Delft – ‘een betere, meer liefdevolle begeleiding had ik niet kunnen wensen’ – wist de Roemeense Irina Petra Caraclichi bij danscompetities in Nederland en België een kleine prijzenkast te vullen. Met daarin onder meer de tweede Dans Magazine Award, die ze eind maart tijdens AmsterDans kreeg uitgereikt. Inmiddels studeert ze aan de Joffrey Ballet School in New York.

tekst Astrid van Leeuwen

IRINA: ‘FOUTEN MAKEN HOORT ERBIJ.’

Vier keer goud, één keer zilver, drie keer brons, de Dans Magazine Award en certificaten voor een dansstage en zomercursus. Irina Petra Caraclichi (18) is zelf nog ietwat beduusd van alle prijzen die ze de afgelopen maanden won – de meeste solo, in de categorie ‘klassiek’ dan wel ‘modern’, en twee in groepsverband. En dat terwijl ze een jaar eerder bij audities voor dansacademies nog overal werd afgewezen. ‘Pas op mijn elfde wist ik zeker dat ik danser wilde worden, maar door de coronapandemie heeft mijn opleiding bijna twee jaar stilgelegen. Ik heb dan ook héél hard moeten werken om mijn achterstand in te halen, en ik ben er nog steeds niet helemaal.’

Pure magie

Irina is een kerstkindje, op Eerste Kerstdag 2007 geboren in Boekarest. ‘Kerst is nog steeds heel speciaal voor mij. Toen ik zes jaar was, zag ik mijn eerste *Notenkraker*. De herinnering daaraan is weliswaar nogal vaag, en waarschijnlijk heb ik de ervaring in mijn hoofd ook wat gero-mantiseerd, maar voor mij is en blijft *De Notenkraker* pure magie!’

Met ouders die elke interesse aanmoedigen, probeert Irina in haar kinderjaren van alles uit, zoals pianospelen, karate en – gestimuleerd door *De Notenkraker* en een televisiedansshow – ballet. ‘Heel serieus was ballet voor mij toen dus nog niet, maar ik vond de lessen wel meteen heerlijk. Juist ook de meest simpele barre-oefeningen. Dat dag na dag dezelfde routine uitvoeren, en langzaam vooruitgang boeken. Nog steeds ben ik gek op de barre en op adagio-oefeningen in het midden. Eigenlijk geniet ik daar misschien nog wel meer van dan van een optreden.’

Potentie

Vanwege een nieuw baan van haar vader, een IT-manager, verhuist Irina op haar veertiende naar Polen. ‘Die verhuizing viel mij zwaar, maar het fijne van mijn nieuwe balletschool was wel dat we door heel Polen optraden. Daardoor heb ik ontdekt wat het betekent om op een podium te staan, heb ik veel dingen fout zien gaan en heb ik geleerd dat dat – fouten maken – erbij hoort. Lessen die zeker zo belangrijk zijn als je danstechniek, maar aan de juiste scholing en ondersteuning op dat laatste vlak schortte het dus wel. Zowel in Roemenië als in Polen heb ik geen school

kunnen vinden die mij bijbracht wat ik op technisch gebied miste.’

Een bezoekje vorig jaar aan haar drie jaar oudere zus, die aan de TU Delft nanobiologie studeert, brengt daar verandering in. Tijdens een ‘toeristisch uitje’ in Delft ontdekt Irina de Degas International Dance Academy en besluit er de jaarlijkse zomercursus te volgen. Ze heeft er meteen ‘een enorme klik’ met docente Pallas Sluyter, en zij en directrice Anacia Weiskittel zijn zo onder de indruk van Irina’s verhaal en potentie dat ze haar een beurs aanbieden om een jaar lang lessen te volgen bij hun school. ‘Ik ben er’, zegt Irina, ‘met zóveel liefde ontvangen. Het leerlingenniveau is heel gemixt, maar iedereen wordt er gevierd en gewaardeerd om wie zij of hij is. En Pallas en Anacia lijken ook precies te weten wat iedere afzonderlijke leerling nodig heeft. Dans je puur voor je plezier, dan is dat helemaal oké. Maar wil je meer, dan pushen ze je om je grenzen op te zoeken en – als je dat wilt – deel te nemen aan competities.’

Eigen pad

In enkele maanden tijd neemt Irina zodoende deel aan een voorronde van de Youth America Grand Prix in Portugal, aan het Vlaamse Dance Waves, de Royal Dance Competition in Wassenaar en aan AmsterDans. Uit het klassieke repertoire danst ze er een solo van Aurora uit *The Sleeping Beauty*, waaraan ze intensief met Pallas Sluyter werkt. ‘Dat was echt een uitdaging voor mij. Het is best een lange variatie, dus ik heb hard moeten werken aan mijn stamina en kracht.’

De expressieve eigentijdse solo die Irina tijdens de competities danst, *Killer Ink*, is speciaal voor haar gemaakt door choreografe en danseres Savea Kagan, tevens dochter van Degas-directrice Anacia Weiskittel. Irina: ‘Ik heb in Roemenië ook al lessen modern gehad, maar dit was totaal iets anders. En hoewel Savea mij nog helemaal niet kende, heeft ze toch een solo gemaakt die heel goed bij mij past en in zekere zin ook mijn levensverhaal vertelt, want *Killer Ink* gaat over iemand die in plaats van de traditionele weg haar eigen pad volgt.’

foto Astrid van Leeuwen

**‘IK HEB HARD MOETEN
WERKEN AAN MIJN STAMINA
EN KRACHT.’**

Rollercoaster

Inmiddels heeft dat pad haar naar de *Big Apple* gebracht, waar ze – na opnieuw veel audities te hebben gedaan – met een beurs is aangenomen bij de Joffrey Ballet School. ‘Ik kan echt nog niet geloven dat ik naar New York verkas’, zegt ze kort voor haar vertrek. ‘Ik denk dat het hele idee pas een beetje indaalt wanneer ik op Kennedy Airport land.’

Tot nu toe heeft ze vooral les gehad volgens de Vaganova-methode, dus ze kijkt ernaar uit om op de Joffrey Ballet School met een bredere variëteit aan docenten en technieken kennis te maken. ‘Ik houd namelijk ook heel erg van de Balanchine-techniek en sowieso wil ik als danser graag zo veelzijdig mogelijk worden.’ Vastomlijnde toekomstplannen heeft ze niet. ‘Het maakt mij niet uit of ik straks bij een puur klassiek of meer eigentijds gezelschap beland, al is de Parijse Opéra wel mijn absolute favoriet. Maar dat is misschien wel veel te hoog gegrepen.’

De afgelopen periode is, zegt ze, een rollercoaster geweest. ‘Ze zeggen dat je na een verhuizing wel een jaar nodig hebt om je enigszins op je plek te voelen, dus voor de derde keer in korte tijd verkassen is niet makkelijk. Tegelijkertijd ben ik het afgelopen jaar enorm gegroeid, als mens én als danser. Ik ben een stuk zelfstandiger geworden en door alle support die ik in Delft heb gekregen, heb ik mijn lichaam nu veel beter onder controle, weet ik veel meer over anatomie en is de flexibiliteit van mijn heupen en hamstrings flink verbeterd.’ Ze had de tijd in Nederland dan ook voor geen goud willen missen. ‘Vanuit Roemenië of Polen had ik de overstap naar New York nóóit kunnen maken.’ ◀